

Holidays with grandmother

 Violet Otieno

 Catherine Groenewald

 Agri Afshin

 4

 کوردی ckb / English en

ئۆدۆنگۆ و ئاپىيۆ لە گەل ئېوكىن لە شەر دەژىن. ئەوان چوهروانى ھتتى پشووین دەکرد. نەك لە بەر ئەو ھى قوئىبخنە داخري، بەلكو لە بەر ئەو ھى ئەوان دەينھە ويست سەردانى نەنكىن بکن. ئەو لە گونديكى شوینی ھسى گرتن لە نزيك دەريچه يەك دەژي.

...

Odongo and Apiyo lived in the city with their father. They looked forward to the holidays. Not just because school was closed, but because they went to visit their grandmother. She lived in a fishing village near a large lake.

ئۆدۆنگو و ئاپىيو خۇشخۇل بوون له بهر ئه وهى كتى ئه وه بوو كه دوپره سەردانى
نه نكىن بكه نه وه. شه وى پيشتر كه ل و په له كنين له جنهى هويشتن و خوڭين كاده
كرد بو گه شتيكى دورودريژ بو گونده كهى نه نكىن. ئه وان خه وڭين لى نه كه وت وبه
دريژاي شه و سەبرهت به پشه كه قسهين كرد.

...

Odongo and Apiyo were excited because it was time to visit their grandmother again. The night before, they packed their bags and got ready for the long journey to her village. They could not sleep and talked the whole night about the holiday.

بەرەبەینی زووی رۆژی داھتو ئەوان بە ئوتۆمبیلی ڤوکین بەرە و گوندەکە
بەرپیکەوتن. ئەوان بە لای چیکن و ھژەلە کپویەکن و کپلگە چیبەکاندا لپینخوری.
ئەوان ئوتۆمبیلەکنین دەژھرد و گۆرانین دەگوت.

...

Early the next morning, they left for the village in their
father's car. They drove past mountains, wild animals and
tea plantations. They counted cars and sang songs.

دوای هوویهك مندالهكن هندوو بوون و خه وین لیکه وت.

...

After a while, the children were tired and fell asleep.

ھۆكۈم، ئۇدۇنگۇ وۇپۇيۇ كاتىك گەيشتنە گۈندە كە لە خە و ھە سەند. ئە وان چۇيىن
بە “نېر-كەنيدا”، نە نكىن كەوت كە لە سەر حە سىرېك لە بن دارېك پشووۋى دەدا. نېر-
كەنيدا بە زەنى “لو” بە ھنى “كچى گەلى كەنيدا” دېت. ئە و ژنىكى بە تولا و جوان
بوو.

...

Father woke up Odongo and Apiyo as they arrived in the village. They found Nyar-Kanyada, their grandmother, resting on a mat under a tree. Nyar-Kanyada in Luo, means ‘daughter of the people of Kanyada’. She was a strong and beautiful woman.

نېر-كښېدا به خپرهتنې كړدن و له خوښخېلېن له ژووره وه دهستې به سهه كړدن و
گورانې گوتن كړد. نه وه گنې زور به خوښخېلېه وه چوه پېې نه وه بوون هه هه رچې
زووه نه و بېرېنه ي بدهنې كه له ندره و له گه ل خوېن هېبوو. ئودونگو گوتې: “له
پېشدا بېرېه كه ي من بكه وه.” ئپيوش گوتې: ئ، بېرېه كه ي من له پېشدا بكه وه!”

...

Nyar-Kanyada welcomed them into the house and danced around the room singing with joy. Her grandchildren were excited to give her the presents they brought from the city. “First open my gift,” said Odongo. “No, my gift first!” said Apiyo.

پش نه وهی که نه و بیره گنی کرده وه، نیر-کندیدا به پیی داب و نه ریته گنی خوین
سوچس و پیزانینی دراسته کردن.

...

After she opened the presents, Nyar-Kanyada blessed her
grandchildren in a traditional way.

دوايه ئۆدۆنگۆ و ئىپىيۆ چوونه دهري. ئەوان شوين په پووله و بئندهگن كه وتن.

...

Then Odongo and Apiyo went outside. They chased butterflies and birds.

ٺهوان چوونه سهر دارهگن و له ډو به نداوه که ش گه مین به ډو ده کرد.

...

They climbed trees and splashed in the water of the lake.

كۆتۈك كەڭرىكى داھت ئەوان بۆھن خواردى ئىوارە بۆ ھلەوھ گەرانەوھ. پىش
ئەوھى خواردىنە كەپن تەواو بىكەن خەوېن لى كەوت!

...

When it was dark they returned to the house for dinner.
Before they could finish eating, they were falling asleep!

رۆژی دواتر ځو کچین گه پرایه وه بو ندر و منداله کنی له لای نیړ-کانیدا به جی هیشت.

...

The next day, the children's father drove back to the city leaving them with Nyar-Kanyada.

ئۆدۆنگۆ و ئاپىيۆ لى كىرۈپتە كىنى ھلە وە يىرمە تى نە نكىن دا. ئە وان ھو و دارىن دە ھىپا.
ئە وان لى كۆخى مرىشكە كىن ھىلكە كىن كۆ كىن كۆ كىن ھو و سە و زىبە كىن شىن لى ھىچە كە
لىدە كىدە ھو.

...

Odongo and Apiyo helped their grandmother with household chores. They fetched water and firewood. They collected eggs from the chickens and picked greens from the garden.

نیر-کنیڊا فیڤی نه وهگنی کرد که چۆن “ئۆگلی” نه رم دروست بکهن و له گه ل
شۆرېو بیخۆن. ئەو پینلانی دان چۆن “برنجی څرگیلی” دروست بکهن ډا له گه ل
هسی برژاودا بیخۆن.

...

Nyar-Kanyada taught her grandchildren to make soft ugali
to eat with stew. She showed them how to make coconut
rice to eat with roast fish.

بەينىەك ئۆدۆنگۆ ھىنگگى نەنكى بىردە دەرەو ھەلا بىنلەو ھەپىنى. ئەوان بۆھو كىلگەى
ھوسىكەين چوون. ھەزىپەكە لە ئۆدۆنگۆ توورە بوو. ئەو ھەپەشەى لىكرد كە
ھىنگگى بۆ خۆى بىت، لەبەر ئەو ھى بەرھەمەگى ئەو بىن خوار دوو ھە. لەپىش ئەو
رۆژ ھو ھە كورەكە بەلپىنى دا كە چرىكى دىكە ھىنگگى كىشە دروست ھەكەن.

...

One morning, Odongo took his grandmother's cows to graze. They ran onto a neighbour's farm. The farmer was angry with Odongo. He threatened to keep the cows for eating his crops. After that day, the boy made sure that the cows did not get into trouble again.

رۇزىكى دىكە مندالەكن لەگەل نەنكىن چوونەبزار. ئەو كۆگىيەكى ھەبوو كە
سەوزە و شەكر و سەبونى تىدا دەفرۆشت. ئىپىو پىي خۇش بوو نرخى شتەكن بە
كپىرەكن بلىت. ئودۇنگۆش ئەو كەرەسەنەى كە كپىرەكن كرىبوپىن بۆپنى
دەپپىچو.

...

On another day, the children went to the marketplace with Nyar-Kanyada. She had a stall selling vegetables, sugar and soap. Apiyo liked to tell customers the price of items. Odongo would pack the items that customers bought.

له کۆتایی رۆژه که ئەوان پێکهوه چێین خواردهوه. ئەوان یرمه تی نه نکین دهدا له
ههژهرکردنی ئەو چرانە ی که به دهستی هیلبوو.

...

At the end of the day they drank chai tea together. They
helped grandmother to count the money she earned.

به لام كتي پشوودان ته واو بوو و منداله كن ده بي بو نثر بگه رينه وه. نير-كني دا
كلويكي به ئودونگو و بلوزيكي به هپيو دا. ئه و خوارديشي بو سه فهر بو هده
کردن.

...

But too soon the holidays were over and the children had to go back to the city. Nyar-Kanyada gave Odongo a cap and Apiyo a sweater. She packed food for their journey.

کاتیک ځوکین به دولیندا هت که بېنډته وه، نه وان نه ینده ویست که نه وئ به جئ
بیلن. منداله کن داو لین له نیر-کنیدا کرد که له گه لپن بو ندر بچئ. نه و پیکه نی و
گوتی: “من بو ژین کردن له ندردا زور پیرم. من چوه پوانی ئیوه ده بم که
سه رله نوئ بو گونده که م بگه رینه وه.”

...

When their father came to fetch them, they did not want to leave. The children begged Nyar-Kanyada to go with them to the city. She smiled and said, “I am too old for the city. I will be waiting for you to come to my village again.”

ئۆدۆنگۆ ۋە ئاپىيۆ زۆر بەگەرمى ھەردووكىن لەئەمىيىن گرت ۋ ھلاويىن لىكرد.

...

Odongo and Apiyo both hugged her tightly and said
goodbye.

کتى ئۇدۇنگۇ واپىو بۇ قولىخنه گەرانه وه، زىنى گونده كەين بۇ ھورپىكىن بىس
کرد. ھەندىك لە مندالەكن پىين وابوو كە زىن لە ندر خۆشە. ھىندىكىشىن پىين
وابوو گوند خۆشترە. بەلام لە ھەمووى گرینگتر ئەو بوو كە گشتىن پىين وابوو
كە ئۇدۇنگۇ واپىونە نكىكى زۇرەشىن ھەيە.

...

When Odongo and Apiyo went back to school they told their friends about life in the village. Some children felt that life in the city was good. Others felt that the village was better. But most of all, everyone agreed that Odongo and Apiyo had a wonderful grandmother!

Global Storybooks

globalstorybooks.net

کاتی پشوو له لای نه نکی

Holidays with grandmother

 Violet Otieno

 Catherine Groenewald

 Agri Afshin (ckb)

